

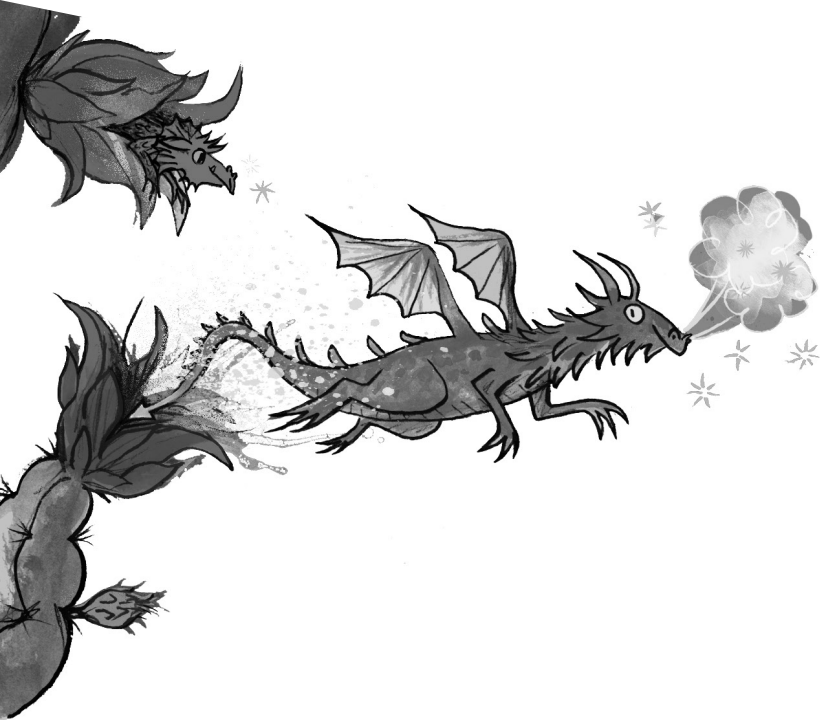
Andy Shepherd

BERNIUKAS,
KURIS
AUGINO
DRAKONUS

BAISIAI
JUOKINGA

TYTO ALBA

Iliustravo
Sara Ogilvie



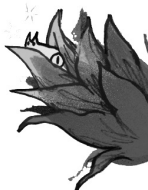
Andy Shepherd

BERNIUKAS,
KURIS
AUGINO
DRAKONUS

Iliustravo
Sara Ogilvie

Iš anglų kalbos vertė
Darius Grėbliūnas

VILNIUS 2020



Andy SHEPHERD
THE BOY WHO GREW DRAGONS
Piccadilly Press, 2018

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

Šį leidinį draudžiama atgaminti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn.

Draudžiama šį kūrinį, esantį bibliotekose, mokymo įstaigose, muziejuose arba archyvuose, mokslinių tyrimų ar asmeninių studijų tikslais atgaminti, viešai skelbti ar padaryti visiems prieinamą kompiuterių tinklais tam skirtuose terminaluose tų įstaigų patalpose.

Text Copyright © 2018 by Andy Shepherd
Illustrations Copyright © 2018 by Sara Ogilvie
First published in the English Language as
The Boy Who Grew Dragons by Piccadilly Press,
an imprint of Bonnier Books UK
Published in Lithuania by arrangement with
Bonnier Zaffre Ltd. and P. & R. Permissions & Rights Ltd.
All rights reserved.
The moral rights of the author have been asserted.

© Darius Grėbliūnas, vertimas į lietuvių kalbą, 2020
© „Tyto alba“, 2020

ISBN 978-609-466-446-5

Ijenui, Benui ir Džonui,
nes visad tikējote drakonais... ir manimi





TURINYS

1. Mūšis su piktžolėmis	13
2. Lemtingasis vyniotinis su uogiene	22
3. Ar tai paukštis? Lėktuvas? O gal supervikšras?	31
4. DRAKONAS!	39
5. Tomtomas ir Džeris	45
6. Bananų motelotė	53
7. Spurgos ir trupiniuotis su drakono vaisiais	60
8. Kaimynas Niūriauskas	67
9. Kakučių patrulis, auksinė žuvelė ir vėžliukas nindzė ...	75
10. Niekada nelaikyk drakono kuprinėje.....	81
11. Tylos, prašau neklykti	91
12. Dovanėlė Liemui	98
13. Šliužai ir superherojai	104
14. Traškių kukurūzų dribsnių puota	112

15. Radau!	120
16. Šikšnosparnių stebėjimas	127
17. Oi, smirdi!	133
18. Ilganosės akys!	140
19. Nekasdieniška kava	146
20. Puiki mintis	153
21. Žudantis laukimas	160
22. Operacija „Sprogstantys vaisiai“	164
23. Lapo žudiko išpuolis	171
24. Čia gyvena drakonai!	179
25. Didysis Drakonų Meistras	185
26. Vargšas tenelis!.....	192
27. Liepsnojantys kopūstai	201
Padėka	216

Turbūt daugelis paklausę, ką auginame senelio sode, tikisi įprasto atsakymo – agurkus, pomidorus ar šparagines pupeles. Apie drakonus jie nė nesusimąsto. Tačiau tiesa tokia. Sode auginame ne ką kita, o drakonus. Nemeluosiu, vargo su jais *kur kas* daugiau nei su agurkais.



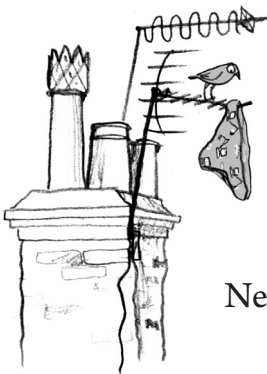
Ko nedaro agurkai:

Neprikakoja į tėčio košę



Nenusvilina tau antakių

Nesusisuka jaukaus lizdelio iš
skutais sudraskytų *visų* pagal
abėcėlę sudėtų mamos receptų



Nepalieka ant televizijos
antenas kyboti tavo kelnių
(apatinių)

Nesivaiko tavo katės



Nemėto į ją kopūstų

Nebando jodinėti tavo
kate kaip rodeo buliumi



Kiekvieną ankstų rytą
nežadina į kaktą suleisdami
aštrius it skustuvai nagus

Nepadega tavo
dantų šepetėlio,
KOL VALAISI JUO DANTIS



Žinoma, agurkai neturi žvynų, kurie raibuliuoja ir žvilga kaip saulės spinduliai jūroje. Ar žiburiuojančių akių, žvelgiančių tiesiai į tavo sielos gelmes. Agurkas nenutūps tau ant peties, šilta uodega neapsivys tau kaklo ir karštu alsavimu nekutens ausies.

Nea, agurkai nieko panašaus tau neiškrės. Na, bent jau tie paprasti. Galbūt radioaktyvūs kosminiai

agurkai mutantai, bet ne įprasti šiltnaminiai. O drakonai? Čia jau kita kalba.

Tad kas gi norėtų auginti drakonus? Kvailas klausimas, ar ne? Tikrai, argi sveiko proto žmogus atsisakytų tokios galimybės? Aš – tikrai ne. Panašu, kad ir tu.

Visgi *jeigu* tikrai nori auginti drakonus, turi žinoti, į ką veliesi. Žinoma, šie ugnimi alsuojantys gyviai fantastiški ir įspūdingi, bet su jais – menki juokai. Tai jau tikrai. Ir iš nasrų besiveržiančios liepsnos ir degantys kakučiai – dar ne viskas. Oi ne!

Būtent todėl, mano mielas nutrūktgalvi, visa tai ir rašau, kad ėmėsis šito reikalo nežiopsotum. Ir patikėk manimi, reikės būti *labai labai* budriam.



I
Mūšis su piktžolėmis

Viskas prasidėjo maždaug prieš metus. Ir dėl visko kaltas mano senelis. Na, jis ir pyragaičiai su uogiene. Kaip tik laižiausi pirštus nugurkęs paskutinį gardėsį, kai seneliui šovė į galvą mintis:

– Galėtume užsiauginti jų patys, Traškuti.

– Pyragaičių? – nesupratęs paklausiau jo.

– Aviečių, – šyptelėjo senelis. – Galėtume privirti skanios uogienės močiutės pyragaičiams. Be to, uogas uogienei juk galima maišyti. Braškes su gervuogėm, agrastus su avietėm – galybė derinių. *Skanumėėėėlis!*

Prieš akis man jau šmėžavo lėkštės dydžio įvairiomis uogienėmis apteptas pyragaitis nelyginant pica su daug priedų.

– Be to, – tęsė senelis man nespėjus smarkiau įsisvajoti, – ridikėliai, pupos, svogūnai, žiediniai kopūstai... Galėtume auginti ką panorėję.

Staiga senelio sumanymas man nebeatrodė toks puikus. Braškių ir žiedinių kopūstų uogienė? Fe! Aš ir taip turiu sudoroti krūvas vaisių ir daržovių – mama man jų sukemša po penkis per dieną. Turiu pasakyti, kad net į puikius avižinius sausainius ji slapčia prideda džiovintų vaisių – tarsi aš nepajusčiau!

Bet senelis ne iš tų, kurie lengvai atsisako kad ir keisčiausios į galvą šovusios minties. Tad jau šeštadienį ryte buvome sodo pakrašty ir iki ausų žemėti bandėme prasikasti, mano akimis, per klaikias džiungles. Tiesą pasakius, ėmiau suprasti, kodėl prieš kelionę pas senelius mama man pasiūlė davinį „žygiui į Amazonės miškus“. Išrovus laukines gervuoges ir dilgėles senelių sodas pasirodė dvigubai didesnis ir driekėsi iki pat pievos už jo.

– Norėjau šitai padaryti vos tik čia atsikėlėme, – sustojęs akimirką atgauti kvapo prasitarė senelis. –

Tačiau tai viena, tai kita – ir tiesiog neradau tam laiko.

Nustojęs mosuoti kastuvu nuvaliau nuo jo prilipusį žemių grumstą. Žinau – *tu* nė nenutuoki, ką čia mano senelis tauškia, tačiau man buvo aiškiau nei aišku. *Puikiai* supratau, ką jis turėjo omeny sakydamas „tai viena, tai kita“.

– Apgailestauju, – murmtelėjau. Nuoširdžiai apgailestavau.

Padėjęs rankas ant kastuvo senelis pasilenkė prie manęs. Na, turėtum kai ką apie mano senelį žinoti – jo akys žiba. Gal ir keistai skamba, tačiau tai tikra tiesa. Yra toks posakis: „Tavo akys žiba“, kuris reiškia, jog žmogus yra arba sumanus, arba labai laimingas. Na, dar nesu matęs, kad kieno nors akys žibėtų labiau nei mano senelio. O kaip tik tada jis nukreipė tą spindintį žvilgsnį į mane, ir aš visu kūnu pajutau sruvenančią jo šilumą. Lyg būčiau atsisėdęs priešais kaitriausią laužą zefyrų skrudinti.

– Na, Traškuti, kiek kartų jau sakiau? Ką turi daryti šeima?



– Ji turi laikytis išvien, – nusišypsojau.

– Būtent, – šyptelėjo jis. – Šeima tau ne koks pyragas su uogiene. Nagi, nér ko tinginiaut!



Aš ir netinginiavau. Sunkiausia buvo kovoti su piktžole, kurią senelis vadino lipiku, – ši piktžolė visur lipo ir kabinosi prie šaknų.

Netrukus užvirė tikras mūšis – aš prieš piktžolę. Akimirką tikrai atrodė, kad nedorėlis Valdovas Lipikas gali laimėti.

Bet aš kasiau. Plėšiau. Roviau. Tempiau. Kol liko tik plikos žemės lopinėlis... ir keisčiausias mano kada nors matytas kaktusas.

Gerokai už mane aukštesnis, o kamienas toks, kad vargu ar man būtų pavykę bent pusiau jį apglėbti savo pūslėtomis rankomis. Na, tiek ten to kamieno ir buvo matyti per nukarusias ilgas žalias kaktuso šakas.

– Atrodo kaip apversta šluota grindims plauti, – pareiškė senelis. – Na, supranti, tik žalia, spygliuota ir dar nariuota.

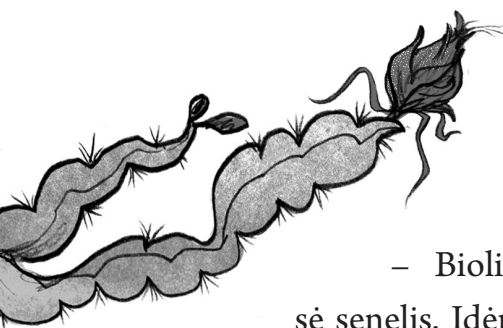
Keisčiausia, kad senelis nedaug klydo.

Ant kelių kaktuso šakų lyg liepsnos liežuvėliai plaikstėsi ryškiai geltoni ir oranžiniai ūseliai. O viduryje jų pūpsojo vaisiai. Vieni dideli, raudoni, ir atrodo, kad tuoj persprogs, kiti – žali, mažyčiai, neseniai užmegzti. Visi apaugę keistais smiliais tarsi ananaso lapeliais. Vaisių dubenyje namuose nieko panašaus man dar nebuvo tekę matyti, tad nė nepajutau siekiantis bent jau vieną pačiupinėti.

Pastebėjau vieną iš mažesnių vaisių jau visai paraudusį, bet jį svarino dar neprinokę viršuje kabantys sunkesni vaisiai. Atsargiai pastūmiau jį į vieną pusę, kad jam būtų daugiau vietos. O tada išvydau kai ką dar keistesnio.

– Ei, seneli, – sušukau. – Čia kažkas šviečia. Kaip tie jonvabaliai, pameni? Tėtis sakė, kad tai bioliunesąmonė ar kažkas. Sakė, kad taip švyti ir medūzos.





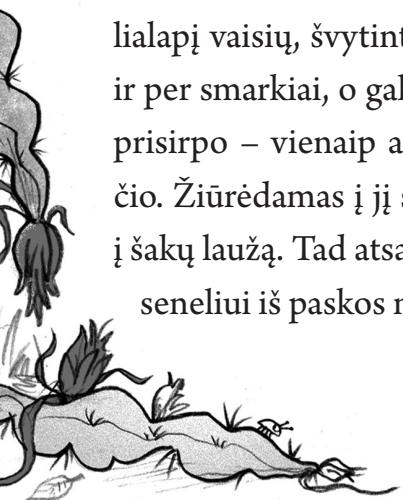
– Bioluminescencija, – pataisė senelis. Įdėmiai apžiūrėjęs vaisių dar perbraukė pirštu. – Turbūt jau ir supelijo, – spėjo. – Eime, Traškuti, aš išalkau.

– Bet kas gi tai? – neatlyžau.

Senelis suraukė nosį.

– Neįsivaizduoju, galėsim nuskint jį rytoj.

Neatitraukdamas akių spoksojau į raudoną smailialapį vaisių, švytintį mano rankose. Gal truktelėjau ir per smarkiai, o gal kaip tik tą akimirką jis galutinai prisirpo – vienaip ar kitaip, jis atitrūko nuo vaiskščio. Žiūrėdamas į jį savam delne nepanorau mesti jo į šakų laužą. Tad atsargiai įsikišau užantin ir nusekiau seneliui iš paskos namo.



ENDĖ ŠEFERD – linksma ir išradinga
knygų vaikams autorė. Gyvena Anglijoje
ir rašo istorijas apie berniuką
Tomą ir pašėlusius jo augintinius.
Tomo namuose gyvena ne šuo, ne
žiurkėnas ir net ne tarantulas. Jo namų
augintiniai yra... drakonai! Keisčiausia, kad drakonas
išsirito iš vaisiaus, kurį Tomas parsinešė iš senelio
sodo. Kas galėjo pagalvoti, kad taip atsitiks? Niekas!
Užtat dabar Tomas turi neįtikėtinai nuostabų
drakoną, vardu Blyksnis, ir DAUGYBĘ rūpesčių.
Nes drakoną auginti namie – labai sudėtinga!
Tačiau tai dar ne viskas. Tas keistas medis senelio sode
turėjo ir daugiau vaisių. Ar ir iš jų išsirito drakonai?
Norėtum sužinoti, kaip viskas buvo? O gal norėtum pats
auginti drakoną (tik nesakyk apie tai mamai)?
Atsiversk knygą ir sužinok, kaip sekėsi Tomui!

Nemeluosiu, vargo su drakonais kur kas daugiau nei su agurkais.

Ko NEDARO agurkai:

- **Nepalieka ant televizijos antenos
kyboti tavo kelnių (apatinių)**
 - **Nepadega tavo dantų šepetėlio,
KOL VALAISIU JUO DANTIS**
 - **Neprikakoja į tėčio košę**
 - **Nenusvilina tau antakių**
 - **Nesivaiko tavo katės**
 - **Nemėto į ją kopūstų**
 - **Nebando jodinėti tavo kate kaip rodeo buliumi**
- O drakonai kaip tik visa tai DARO!**



ISBN 978-609-466-446-5



TYTO ALBA



Pirkite internetu
www.tytoalba.lt